

● İbrahim Sağır

Muamma

Bir şehre vardım ki ahalisi lâl
Selamıma cevap veren olmadı.
Evlerinin üstü lale, sümbül, gül
Baktım ki toplayıp deren olmadı.

Cisimleri yokta, isimleri var
Evleri bacasız, sade dört duvar
Çevreye hüznle ettim de nazar
Eşinden, dostundan soran olmadı.

Saplandı sineme bir mânevi ok
Burada bir şey yok kasavetten çok
Gezdim cadde, sokak, merak eden yok
Bir Allah'ın kulu yârân olmadı.

Boş vermişler düşmanlığa, sevgiye
Sükûtları kalmış sanki hediye
Misafire ikram adettir diye
Bir eski hasırcık seren olmadı.

Kendim verdim, kendim aldım selamı
Kendim sustum, kendim ettim kelamı,
Burası gurbet mi yoksa sıla mı?
Dolaştım dolaştım gören olmadı.